

امروز شما

فروردین ممکن است در انجام کارها ماهر باشی اما این دلیل نمی‌شود که در حوزه عشق و دوست داشتن هم چنین مهارتی را داشته باشی.

اردیبهشت دچار یک حالت روحی می‌شوی که برایت غریب است. دوست داری خیلی کارها انجام دهی و در خود انرژی فوق‌العاده‌ای می‌بینی که باید در راه درست خرج کنی. اگر با خودت رو راست باشی منبع این انرژی هم پیدا می‌شود!!

مهر حکایت امروز تو مثل روزهای گذشته است. باز هم رفتار گذشته را تکرار می‌کنی، فرصت‌های طلایی را از بین می‌بری و بعد، مدتی را به حسرت آن می‌نشینی!!! به این ترتیب فرصت‌های دیگری هم نفته می‌شود!

آبان این تردیدهایی توست که اراده‌ات را ضعیف کرده و باعث می‌شود تا فرصت‌های مهمی را از دست بدهی. پس این تردیدها را باید از خودت دور کنی.

آذر با احساسات دیگران نمی‌شود بازی پنهان کرد. زیرا آثار و علائم آن از قیافه‌های ظاهری و بخصوص چشم‌ها بیرون می‌زند. یاس و نومی‌دی را از خود دور کن، چون برای خود تقدیری داری و آن را دنبال می‌کنی.

خرداد دوباره فرصت خوبی در اختیار تو گذاشته خواهد شد که این بار نباید آن را از دست بدهی. کسی که فرصت‌ها و موقعیت‌های عاطفی زندگی‌اش را از دست می‌دهد فقط در زندگی حسرت نصیبش می‌شود. از وقت‌های استفاده کن.

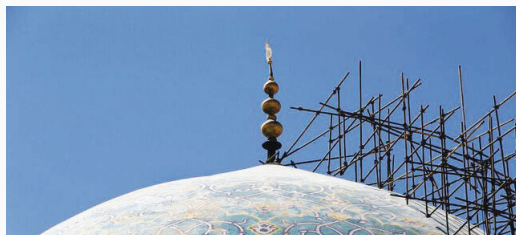
تیر باید نسبت به آینده‌ات مطمئن باشی. لزومی ندارد که همیشه دیگران این تصمیم را به تو بدهند که همه چیز درست و روبراه است! وقتی خودت در مورد انتخابت یقین داشته باشی و با خود صادقانه رفتار کنی، کافی است و حالا این تو هستی که به خودت روحیه می‌دهی.

دی باید زمان بیشتری را صرف بازنگری اعمال و رفتار خود در گذشته کنی. باید تجربه‌های گذشته‌ات را به دقت مرور کنی تا دوباره دچار همان مشکلات نشوی و انتخاب درستی داشته باشی.

بهمن باید زمان بیشتری را صرف بازنگری اعمال و رفتار خود در گذشته کنی. باید تجربه‌های گذشته‌ات را به دقت مرور کنی تا دوباره دچار همان مشکلات نشوی و انتخاب درستی داشته باشی.

مرداد سؤالات مهمی مطرح می‌شود که در حال حاضر جوابی برای آنها نداری. کسی از تو درخواستی می‌کند که فعلاً باید خوب به آن فکر کنی و بعد جواب بدهی. زندگی عاطفی تو به زودی دچار تغییرات چشم‌گیری می‌شود.

شهریور با یک تماس تلفنی و یا فرستادن یک پیام یا نامه می‌توانی به او بفهمانی که به فکرش هستی. خاطرات گذشته، همیشه منبع و ذخیره‌ای روحی و معنوی است که باید از آن به خوبی استفاده کرد.

یک کارشناس مرمت آثار تاریخی، سکوت شورای بناها و محوطه‌های تاریخی ایران (ایکوموس)، دانشگاه‌ها، پیشکسوتان و فرهیختگان مرمت در برابر وقایع بافت تاریخی شیراز و مسجد امام را به چالش کشید و پرسید: چه اتفاقی بدتر از این تخریب‌ها باید بیفتد تا صدایمان بلند شود؟

به گزارش ایپنا، فرهاد نظری در یادداشتی با عنوان «یک مرمت غلط و چند پرسش» مطرح کرد: «چرا ایکوموس ایران راجع به مرمت مسجد شاه/جامع عباسی/ امام هیچ موضعی نگرفته است؟ چه اتفاقی بدتر از تخریب بافت تاریخی شیراز یا مرمت «سفیر» این مسجد باید بیفتد تا شورای مثل ایکوموس (شورای بناها و محوطه‌های تاریخی در ایران) صدایش در بیاید؟

چرا هیچ یک از دانشگاه‌هایی که گروه آموزشی مرمت دارند، راجع به این حوادث بیانیه نمی‌دهند؟ مگر آن‌ها درخصوص حفظ میراث فرهنگی مسؤولیت ندارند؟ چطور برای انعقاد قرارداد با وزارت میراث، گوی سبقت از یکدیگر می‌ربایند، اما وقتی باید در چنین مواقع حساسی، موضوع بگیرند، سکوت را ترجیح می‌دهند؟

چطور وقتی که مجلس، طرح استفاده بینه از آثار باستانی را ارائه کرد بسیاری از استادان باستان‌شناسی چاهه دریدند و به دفاع از حیثیت میراث فرهنگی ایران برخاستند. دفاع جانانه آنان موجب شد مجلس از بررسی این طرح عقب بنشیند.

اعتراض به سکوت در برابر تخریب بافت شیراز و مسجد امام

چرا استادان فرهیخته مرمت سکوت کرده‌اند؟ وقتی وزارت میراث آن‌ها را برای مشورت یا تجلیل دعوت می‌کند می‌توانند از این گونه فرصت‌ها برای بیان نظراتشان و انتقادات علمی و به حق استفاده کنند. چطور دکتر ملاصالحی در بستر بیماری، وزارت میراث را برای اقدامات با تصمیماتش به چالش می‌کشد و از کسی باکی ندارد؟

چرا انجمن‌های صنفی مرمت دغدغه‌شان راه پیدا کردن به ساختار نظام مهندسی و فیرست‌بها، مرمت و اموری از این دست است، اما غم تخریب بافت شیراز و گنبد مسجد شیخ لطف‌الله و مسجد جامع عباسی کمتر تحریک‌شان می‌کند؟

این نامه سرگشاده پس از انتشار تصاویری از وضعیت فاجعه‌بار مرمت گنبد مسجد جامع عباسی/ امام، از سوی جامعه باستان‌شناسان ایران منتشر شده است. گنبد این مسجد از سال ۱۳۸۹ درحال مرمت است. در اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ اما وزیر میراث فرهنگی دستور برچیده شدن داربست‌های نصب شده روی گنبد را داد. مدیرکل میراث فرهنگی استان اصفهان گفته بود: داربست‌ها فشار زیادی را به گنبد وارد کرده و به سبک‌سازی نیاز بود.

پس از برداشتن شدن بخشی از داربست‌ها، اما ایرادهای مرمت پدیدار شد. گنبد با کژی، فوروتگی و انحناهایی به ویژه در رأس و همچنین تفاوت رنگ در کاشی و نقش مواجه است، به گونه‌ای که برخی از مرمتگران آن را یک «فاجعه مرمتی» دانسته‌اند. مدیرکل میراث فرهنگی استان اصفهان نیز پس از نقدهای عمومی به وضعیت حال حاضر گنبدی که ۱۱ سال زیر بار مرمت بوده است، مقصر اصلی را فشار و سنگینی داربست‌ها دانست و گفت که نواقص از سوی پیمانکار و مرمتگر بزودی برطرف خواهد شد.

مسجد جامع عباسی که اینک به نام مسجد امام معروف است و به آن مسجد شاه نیز گفته می‌شود، ۱۵ دی ماه سال ۱۳۱۰ در فهرست آثار ملی ثبت شده، این مسجد همراه با مجموعه میدان نقش جهان در فهرست آثار جهانی یونسکو نیز ثبت شده است.

نقدی بر ساخته این روزهای حسن فتیحی؛

تاریخ با روایتگری مضحک!

معمولاً برای سنجش قصبه‌های یک ژانر سینمایی، کارنامه فیلمسازان مرتبط نیز به تحلیل گذاشته می‌شود از این حیث که دیده شود بالاخره این آثار از کجا به کجا رسیده بلکه روند افول و صعود کیفیت آنان هم سنجش شود.

به گزارش ایپنا، «هزاردستان» از آن دست کارهای فخری است که پیش‌قدم‌های شده تا این دست آثار پراحتی جرات ساخت نداشته باشند. روزگاری وقتی ملودی زیبایی استاد مرتضی حنانه از تلویزیون پخش می‌شد، تماشاگران به تماشای مجموعه فخر «هزاردستان» علی‌شاعرانه بینند و بشنوند. اثری ماندگار که هنوز کارکنهای معروفش در جامعه حضور دارند و نماد همان تصویری هستند که حتمی از آنان ساخته بود. از آن سبک و سیاق «هزاردستان»، امروز به «جیران» حسن فتیحی رسیده‌ایم که خیلی هم نباید آن را در قامت یک سریال تاریخی دید؛ حتی نشانی از آثار قبلی حسن فتیحی باسابقه قابل توجه‌اش در ساخت مجموعه‌هایی چون «شهرزاد»، «شب دهم» و «مدار صفر درجه» را ندارد. انگار تمام‌قد از برخی آثار شبکه‌های فارسی‌زبان خاص کپی‌برداری شده است. ساخت فیلم و سریال تاریخی و پرداخت به موضوعات تاریخ اجتماعی برای هر ملتی، نه تنها فقط یک اثر هنری بلکه یک ضرورت فرهنگی است تا یک جامعه با گذشته و تاریخ خود آشنا شود و صد البته ورود به این وادی، دین بزرگ سازنده برای مخاطب است. پس وقتی روایت تاریخی انجام می‌دهیم، باید تمام نکات از داستان تا طراحی و شخصیت‌پردازی‌ها رعایت شود بلکه از این رهگذر مخاطب، تاریخ را چون آینه‌ای بنگرد. «جیران» اثری در ژانر تاریخی با دستمایه قرار دادن شخصیت «خدیجه تجریشی» ملقب به جیران خاتون از زنان حرمرسرای ناصرالدین شاه و سوگلی وی، به روایت بخشی از تاریخ پر رمز و راز قاجار پرداخته که متأسفانه نه تنها استانداردهای لازم در یک اثر تاریخی را ندارد بلکه می‌توان آن را یک مجموعه بی‌کیفیت نیز قلمداد کرد. این ضعف را در بازی ضعیف بازیگران تا طراحی لباس و صحنه و گریم‌های تامل‌برانگیز و حتی دیالوگ‌های ناپخته می‌شود به نظر نه‌نشست.

این‌ها متأسفانه نشان از این دارد که حسن فتیحی بر خلاف کارهای قبلی‌ترش، در این اثر کم فروغ ظاهر شده است. اینکه دوران قاجار از ضعیف‌ترین دوران حکومتی در تاریخ ایران زمین است را همه می‌دانیم اما اینکه در جیران تمثیلت امور کشور بیش از آنکه در یک

ساختر سیاسی (هرچند ضعیف) باشد به دست خواجه‌گان، رجاه‌ها و لکاته‌هاست و تنها دغدغه‌ها شاه کشور، عشق جیران است و پس، را می‌توان بی‌انصافی به تاریخ دانست که تنها با هدف دلبری از مخاطب پداخته شده است. در دیالوگ‌های «جیران» نیز نه تنها قوت و مهارت نویسنده را نمی‌بینیم بلکه بازیگران در بیان دیالوگ‌ها بین دو زبان اصطلاحاتی به کار می‌رود که کاملاً با تاریخ گنگ و بی‌ربط است. شاید اوج ضعف دیالوگ‌ها را در آنجا بتوان دید که نوحه شازده بصیر، سخن یکی از مداحان معروف امروز را خطاب به وی بیان می‌کند!

بازیگری سریال نیز گرفتار همین سطحی‌نگری است. انتخاب بازیگر خوبی مثل بهرام رادان مناسب شخصیت ناصرالدین میرزای قاجار نیست. فقط کافیتست مخاطب، آن را با کاراکتر ناصرالدین‌شاه در فیلم کمال‌الملک مقایسه کند تا عیار کار بدستش آید. پریناز ایزدیار نتوانسته از قابلیت‌های بازیگری‌اش استفاده کند و هکذا سایر بازیگران که البته این ضعف‌ها متوجه کارگردان و بازیگردان نیز ندارد که فتیحی البته تلاش داشته با ایجاد ملث عشقی (همان کاری که در شهرزاد انجام داد و از قضا موفق نیز بود) و با گریزهای تاریخی به موضوعاتی چون قتل امیرکبیر، شخصیت مهدعلیا، آقاخان نوری و... و با تزریق خرده‌داستان‌های دیگر، ضعف‌های مشهود اثر را کم رنگ کند که البته سعی او نافرجام است.

باید پذیرفت که این مجموعه حتی حال و هوای تاریخی نیز ندارد که این مسئله ورای ضعف در دیالوگ‌ها و گریم‌ها، به طراحی صحنه‌ها و لوکیشن‌ها بازمی‌گردد؛ یعنی جایی که کارگردان خواسته است طهران آن روز را تنها با چهار دیوار کاغذی و نیمه مخروبه به تصویر بکشد. جیران برخلاف انتظار اثری ضعیف و فاقد استانداردهای لازم و شاید نمره منفی در کارنامه فتیحی و پلنفرم‌های شبکه نمایش خانگی است و نباید هم آن را نمونه موفق آثار تاریخی که اتفاقاً بسیار ضروری و مهم است، دانست.

سازنده «چاق و لاغر» و «دوربین مخفی» شغلش را تغییر می‌دهد!؟

کارگردان فیلم سینمایی «بازیوو» می‌گوید: بچه‌هایی که اهل گنم و سرگرمی‌های «های یک» هستند قطعاً با اثری شاد و جذاب در سینما مواجه می‌شوند و اگر مخاطبی «بازیوو» را دوست نداشت من شغلم را تغییر می‌دهم.

شاید خیلی‌ها هنوز ندانند که امیرحسین قهرایی، کارگردانی که فیلم «بازیوو» را در حال اکران دارد و چهره‌اش در ذهن بیشتر مردم یادآور برنامه «دوربین مخفی» سال‌های دور تلویزیون است، همان کسی است که چند دهه قبل آثار معروفی مثل «چاق و لاغر» و «علی کوچولو» را ساخته بود. او پس از سال‌ها فعالیت در حوزه سینمای کودک و نوجوان، این روزها نه فقط نگران وضعیت فروش فیلم خود بلکه نگران آینده سینمای کودک است که به سختی می‌توان چشم‌انداز روشنی را برایش تصور کرد.

قهرایی در گفت‌وگویی با ایسنا درباره فیلم «بازیوو» که مدتی قبل اکرانش در سینماها آغاز شد، اما مثل بیشتر فیلم‌های در حال اکران فروش رضای‌کننده‌ای نداشته می‌گوید: من مطمئن هستم اگر «بازیوو» دیده شود، همه تماشاگران دیدن آن را به بقیه هم توصیه می‌کنند چون عوامل فیلم با سختی‌ها و مشکلات متعددی مواجه هستیم پس از دو ساعت با حال خوشی از سالن سینما بیرون می‌روند. او اگرچه این اطمینان خاطر را نسبت به کیفیت فیلمش برای جذب مخاطب دارد ادامه می‌دهد: با این حال در عجبم که چرا آظهور که باید، فروش نداریم. البته ما تبلیغات چندانی نداشته‌ایم و اگر تلویزیون ایران در این بخش حمایت می‌کرد شرایط بسیار متفاوت می‌شد اما پیش تیزر در تلویزیون بسیار گران است و مگر فیلم‌ها در سینما چقدر فروش می‌کنند که کلی پول تبلیغات بدهند!؟

این در حالی است که تلویزیون باید آگهی‌های رایگان بیشتری پخش کند تا سینما راه بیفتد چون سینما به تبلیغات بسیار وابسته است و اگر تلویزیون که پربیننده‌ترین رسانه ایران است به فیلمسازان کمک کند، سینما می‌تواند خیلی رونق بگیرد، اما چه می‌شود کرد؟ به هر حال آن‌ها نیز به فکر جیب خود هستند و تهیه‌کننده‌های سینما هم نمی‌توانند تبلیغ کنند.

او درباره تبلیغات شهری هم می‌گوید: هر چقدر بیلبورد در شهر داشته باشیم باز هم جای تیزر را نمی‌گیرد چون مردم از روی بیلبورد متوجه حال و هوای فیلم نمی‌شوند و این تیزر ۳۰ ثانیه‌ای است که می‌تواند نشان دهد فضای «بازیوو» چقدر شاد و خانوادگی است و روحیه تماشاگرانش را می‌تواند عوض کند. قهرایی با اشاره به اینکه عده‌ای معتقدند گران شدن بلیت در کم شدن تعداد مخاطبان سینما تأثیر داشته است، بیان می‌کند: من فکر نمی‌کنم این دلیل اصلی کاهش مخاطب باشد، چرا که همین الان فیلم «تی‌تی» فروش خوبی داشته و اکرانش هم با فیلم ما شروع شد. به نظر مسئله اصلی حمایتی است که باید از سینمای کودک صورت بگیرد. ما در بنیاد سینمای فارابی هم یک جلسه داشتیم و گفتیم از سوی ارگانهای دیگر دولتی نیز باید

به سینمای کودک رسیدگی و توجه شود و من فکر می‌کنم اگر همین فیلم «بازیوو» که چند جایزه از جمله جایزه رونق کسب و کار سینمای کودک را گرفته، فروش خوبی نداشته باشد دیگر تهیه‌کننده‌ها به راحتی حاضر نخواهند شد در سینمای کودک سرمایه‌گذاری کنند.

قهرایی در بخشی دیگر از این گفت‌وگو با اشاره به اینکه شاید انتظار حمایت بیشتری از فیلم او هم به عنوان چهره‌ای که مخاطب تلویزیون خاطرات خوشی از آثارش دارد، می‌گوید: من به خاطر شخص خود توقعی ندارم ولی برای سینمای کودک انتظار حمایت دارم. نمی‌خواهم کسی برایم پارتی بازی کند، منتها حرفم این است که سینمای کودک را نجات دهند. کار من تولید فیلم کودک است. از اول انقلاب که فیلم «ماجراجوی رحیم» را ساختم، این روند را با مجموعه «نان‌آوران کوچک»، «علی کوچولو»، «چاق و لاغر»، «شیزدگان»، «امیر و غول چراغ جادو» و... ادامه دادم. همه کارهایم برای بچه‌ها بوده و مجموعه‌ای مثل «دوربین مخفی» یک کار جنبی بود. من با چنین دغدغه و سابقاتی در سینمای کودک، الان بسیار نگران این سینما هستم. وی اضافه می‌کند: در حال حاضر سینماورها به خاطر پلنفرم‌هایی که به راه افتادند، کمتر شده‌اند و مردم ترجیح می‌دهند با خانواده دور تلویزیون بنشینند و از طریق پلنفرم، سریال و فیلم تماشا کنند. این دلیل اصلی کاهش مخاطب در کل سینماست چون این شیوه، خرج یک خانواده را بابت یک شب سینما رفتن زیاد نمی‌کند. به هر حال ممکن است خرج یک شب سینما و شام یک خانواده چهار نفره حدود ۵۰۰ هزار تومان بشود و خیلی‌ها شاید تصمیم بگیرند این پول را در جیب خود نگه دارند. این فیلمساز درباره اینکه آیا ممکن است وضعیت او را به جایی برساند که تصمیم بگیرد برای پلنفرم فیلم بسازد؟ می‌گوید: اگر بخواهند چرا که نه، می‌سازم. من قطعاً می‌خواهم کارم دیده شود و هر کجا مخاطب بیشتری داشته باشد این کار را خواهم کرد. البته تماشای فیلم روی پرده سینما قطعاً جذابیت خود را دارد چون مثلاً دیدن یک فیلم کمدی در جمع و خنده‌های دسته جمعی خیلی لذت‌بخش‌تر است؛ یا حتی همین فیلم‌های کودک و نوجوان که در چند اکران خود تجربه کردم که دست زدن‌ها و پا کوبیدن‌های جمعی شیدایی زیبایی و اجتماعی جادویی را بین مخاطبان در سینما به وجود می‌آورد. این‌ها از نکاتی است که هیچ وقت پای تلویزیون اتفاق نمی‌افتد. قهرایی در پایان با بیان اینکه به بعضی مخاطبان فیلمش در سینما گفته اگر بعد از دیدن «بازیوو» آن را دوست نداشتید، فیلمسازی را رها می‌کند و مثلاً می‌رود در یکی از این تاکسی‌های اینترنتی کار می‌کند، تأکید می‌کند: من به «بازیوو» ایمان دارم و با اینکه با توجه به شرایط سینمای ایران و بودجه‌ای که داشتیم فقط ۵۰ درصد آن چه در ذهن داشتم ساخته شده، اما با دلسوزی تمام عوامل فیلم یک اثر شاد و جذاب و مطابق با سلیقه بچه‌های امروز که اهل گنم و سرگرمی‌هایی از این قبیل هستند، تولید کردیم.

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع

toloudaily@gmail.com ارسال

کنید تا در روزنامه درج گردد

عکس روز:

منطقه دره کول پیر خرم آباد